

Cher
L
W

Ed 50

5
XENIUM
Sive
DE
USU ET PRÆ-
STANTIA
NIHILI,

DISSERTATIO
Ex
AVELLINO
MARBURGENSI

Editionis ultima.



Marpurgi Hassorum

Typis SALOMONIS SCHADEWITZII,
Academie Typogr.

ANNO M, DC, LXXVI.



V I R O

NOBILI, AMPLISSIMO,
CONSULTISSIMO

DN. JUSTO

HENRICO Heydfelden/

ICto Celeberrimo,
Consiliario Nassovico intimo,

Nuper ad pacis Negotia Monasterium Delegato Plenipotentiario,

Domino & Patrono suo studiosè venerando.

Annus jam labitur vi-
gesimus ex quo hæc
de Nihilo Oratio in publi-
cum primùm prodiit, in-
vectiva in corrupti seculi
mores, & inanes hominũ
curas, quæ, quicquid leve
& inane est in animo, se-
cundâ aurâ sustollunt, &
crassâ negligentia igno-
rant, quam tenue momen-
tum sit inter **OMNIA** &
NIHIL. Timebatur pro-
pterea publica invidia, fi-
dem tamen, quod admi-
ratione

);(2

ratione

ratione dignum, invenit
tantam, ut typis tertium
excusæ exemplaria, omnia
distracta, & divendita,
plurimis desiderium sui
reliquerint. De novo igitur
recudendæ cum Patronus
constituendus foret, in Te Vir
Amplissime incidi, qui Authorem
Dn. Schuppium, non tantum
singulari amicitia nexu
colis, sed & contemptoris
animi adversus vanitatum
ludibria gloriam mereris.

Maximæ

Maximæ insuper culpæ
reus essem, si illius obli-
viscerer documenti, quod
ad exteros abiturienti mi-
hi serîò inculcabas: *Vt sc.*
cogitarem in quæ tempora
natus essem, animumq;
firmarẽ constantibus ex-
emplis. Non constantiori
ad omnia bõa firmare me
posse, quam Tuo Ipsius,
certò mihi semper persua-
si: vitam enim quam degis
si intueor, posset ad imita-
tionis exemplar id solum
suffi-

);(3

suffi-

sufficere. Qui quisquiliis,
quas alii anxie curant, tan-
quam bonæ mentis impe-
dimenta relinquis; si que
quod otium à negotiis pu-
blicis contingat, id Musis
Tuis tribuis, sed talibus,
quæ Publicum decent.
Nec Illustrissimum Nas-
toviorum Principem ea
vitæ Tuæ integritas latuit,
qui ideo Te juventutis
Moderatorem Optimo
Filio (quem fata nuper ab-
stulisse, & à divino Nu-
mine

mine Germano Orbi mō-
stratum, non verò datum
fuisse, in recenti tristitiæ
sensu est) ad Gallos & Ita-
los destinavit; & denique
ne Virtutibus Tuis proe-
mium deesset, ad pacis ne-
gotia Monasterium able-
gavit, ut ibidem commu-
nem Comitum Confœ-
deratorum causam ageres.
Si non aliâs, hâc ipsâ nego-
tiatione consecutus es id,
quod inter mortales ma-
ximè

Pulchrum

*Pulchrum, eminare inter Illustres Viros
consulere Patria.*

Hoc solo omnes alios su-
peras , ut cum fueris
omnia , omnia modestâ
prudentiâ moderatus fue-
ris ; cum egeris omnia , ita
egeris quasi ageres **NIHIL.**
Vale & fave.

Ampl. Tue

addictissimo

GEORGIO Lincern.

I.



CUM DEO.

AVDITORES
NOBILISSIMI, DOCTIS-
SIMI, PRÆSTANTISSIMI,
AMICI,

Plurimum honorandi & dilecti.



ON arbitror, ullum ve-
strum ambigere, quàm
sincero & fraterno amo-
re erga vos sim incensus.
Nec vicissim unquam du-

bitavi de reciproco vestro in me affe-
ctu, quem semper instar preciosissimi
thesauri & amplissimi patrimonii feci.

Quemadmodum igitur Hectori ad
bella ituro, permixta basiis monita in

O

cassi-

caffidem ingeffit Andromache. Quem-
admodum peregrè abituris maritis, in-
ter vota & lachrymas multa loquuntur
follicitæ conjuges: ita veniam dabitis
abundanti affectui meo, fi in Exordio
novi hujus anni, quem omnibus felicif-
fimum precor, paucis vos allocutus
fuero. Fateor me hæcenus in refocil-
landis eloquentiæ ftudiis, nec veftra
nec mea vota adæquare potuiffe. Sed
& cogitare vos jubeo, magna difficul-
ter refurgere, poftquam de ftatigio
fuo lapfa funt femel. Quemadmodum
igitur ille pictura fua tectus, ita ego hæ-
cenus fparfis fubinde pagellis nonnul-
lis, monitores provocavi, eorumque
monita in ufum meum converti. Sed,
ne quid diffimulem, tacitus quandoque
furrexi in indignationem futoris ultra
crepidam. Nunc, cùm genius meus
non patiatür me diutius abeffe à rerum
divinarum ferio & non superficiali
ftudio, cui parentum meorum vota à
primis

O R A T I O.

3

primis incunabulis me consecrârunt, Deum supplex adoro, ut jam de hinc Annale celeberrimæ Academiæ hujus nobilitentur pulcherrimo restauratæ Eloquentiæ elogio. Concipite pares spiritus, quotquot adestis, commilitones, nec de felicitate successus desperate. Planè constitui tempora ab ipsâ naturâ ad quietem refectionemque data in acerrimum laborem convertere & singulari quodam impeturuere in amplexum Euphradiæ, ut & sitim vestram sedare & huic laborum speciei finem imponere possim. Iterum iterumque Deum mecum invocate, ut proposito huic faveat.

Cæterum fortasse Xenium quoque à me expectatis? Sed hæcenus nihil effecimus, proinde vobis *Nihil* dabo. Persarum Monarcha aquam rustici manu porrectam, quia amantis, non rejecit. Si rectè novi vestrum in me affectum, nec vos contemnetis hoc

O 2 mecum

meum *Nihil*, sed potiùs cogitabitis, quantus ejus in universâ vitâ humanâ fiet usus, quanta præstantia. Interest permultum, quam quisque habeat patriam, adeo ut Jctis ansam dederit quærendi, an natio hominis infamata indicium ad torturam faciat, nec ne? Ita non minus refert, Agamemnone vel Thersite quis sit natus. Est enim in equis, est in juvenicis patrum virtus. Quemadmodum igitur fortes creantur fortibus & bonis, ita ex nihilo nascitur nihil. Cæterùm Oratores nostri non postremum rei ex genere demonstrativo tractandæ argumentum petunt ab antiquitate. Quanquam ego semper judicavi, antiquitatem, rem neque bonam facere, neque malam. Nam si omne antiquum bonum, bonus esset Diabolus. Si omne antiquum malum, malus esset DEUS. Nihilominus si de nihili antiquitate audire desideratis, scitote, nihil fuisse ante creationem mundi, &

di & totum mundum ex nihilo creatum. Nuper perlustrabam emblemata Jacobi Catzii, J Cti, ubi sculptam videbam simiam, quæ amplexu suo prolem suam fovebat, cujus labra assiduis osculis purpurabat. Adscripta erant hæc verba: *Nunquam deformis amica.* Et sane, ita fieri amat, ut suum cuique pulchrum videatur. Corydon tamen semper putat Galateâ suâ formosius esse Nihil. Quicquid sit, videmus patres filias suas gibbo, varice, strumâ, balbutie, lippitudine aut aliis corporis animique vitiis fæde deformes, præ cæteris benè dotare, saltem ut procos invitent possidentes Nihil. Sane, in literis & moribus perfectum videtur NIHIL. Josephus Scaliger fuit eruditione Idumæus, Arabs, Syrusque & Indus, Chaldæus, Æthiops, Græcus, Latinus, Thuscus, Britannus, Gallus. Hispanus, Batavus. Ex ejus schola prodiit Doctissimus Heinsius, cujus facun-

diæ & sapientiæ nemo præferendus ex antiquis illis Atheniensibus Romanisve. At is hoc utitur Symbolo: QUANTUM EST QUOD IGNORAMUS! Quanto satius esset, ut hoc symbolo uteretur Zipphusius, qui didicit Nihil? Petrus Ronfardus Gallus, Poeta erat ingeniosissimus, natus eodem anno, quo Galli infeliciter ad Ticinum fluvium pugnarunt. Diceres, DEUM, jacturam nominis Gallici eo prælio factam, tanti VIRI ortu compensare voluisse. Attamen cum Guilielmus Sallustius Bartasius, Heros bellicæ & poeticæ laude illustris, hebdomate suâ mundi creationem descripsit, Ronfardus ille interrogatus quid judicaret de Bartasii libro? respondit: Ronfardus in unicâ hebdomade plus præstitit, quàm ego in universâ vitâ meâ, adeoque libro illi in illo genere præfererat Nihil. Nihil tam facundum est, ut omnibus omnia ubique & semper persuadere possit. Olim duo Legati Peru-

Perusini ad Urbanum V. Pontificem Romanum Avenione decumbentem missi, paucissimis verbis mandata exponere jussi sunt. Tum alter nulla ægro- tantis Pontificis habitâ ratione, verbo- se admodum aures animumque ejus fa- tigavit. Alter vero Pontificis fastidium animadvertens, finienti Collegæ urba- nê subjunxit: *Sanctissime Pater, hoc et- iam amplius in mandatis nobis datum, ut nisi quamprimum petitioni nostræ satis- facias, Collega hic meus Orationem suam tibi statim repetat, & dicat adhuc proli- xius.* Tum Papa maluit petentibus in omnibus satisfacere, saltem ut dicerent Nihil. Olim eques Arragonius in au- lam Hispanicam venit negocii causâ, ubi diu à domesticis & Consiliariis Re- giis elusus, tandem in genua provolu- tus, Regi ipsi petitionem suam expo- suit. Rex nutante capite respondebat, tu verò accipies Nihil. Supplex igitur, genua Regis exosculans, & humiliter

O 4

gratias

gratias agens, alacris surgebat. Audin' verò, regerebat Rex, TE accepturum NIHIL? Imò, respondebat eques, ideo gratias ago, optime Rex. Nam hoc unico verbo refutâsti sexcenta mendacia ministrorum tuorum, unum ex aliocausantium. Si hoc statim audiissem, cum in aulam tuam veni, non solum multorum mensum sollicitudine caruissem, sed & sumptibus non exiguis pepercissem. Loquantur alii de fortitudine militum Græcorum & Romanorum. At quid generosius est tot fortissimis belli Ducibus, quos ætas nostra vidit & admirata est? Nihil. Ubi nihil est, ibi & Cæsaris & Suecorum jurisdictio cessat. Galto Foxius Heros erat fortissimus, pene prius dux quàm miles, triumphator quàm Imperator. Quid post tantam fortitudinē è campis Ravennatium reportavit? Nihil. Apud Lucianum anima Pythagoræ subinde mutato domicilio, per omnia virorum & mulie-

O R A T I O.

& mulierum, per omnia bipedum & quadrupedum corpora peregrinata fingitur. Tandem fatetur, se longè suavius vixisse, cùm fuerit rana, quàm cùm fuerit rex. Non sine causâ, ita me Germana fides amet. Nam rana in aquis vivens, si sitim sedavit, bibit *Nihil*. Ast hoc privilegium homini ratione prædito, præsertim Germano, sæpe non contingere potest. Fidelitas amici, res est pretiosa, sed rara. Ast quovis fidelissimo amico fidelius est *Nihil*. Mendicus olim alebat canem, quem appellabat *vulgus*. Interrogatus de causâ nominis hujus, respondebat, vulgus amicitias utilitate probat. Si canem hunc cibo, me sequitur. Si ipse esurio, præter pediculos me comitatur *Nihil*. Circa hæc tempora servi mutant non conditiones sed Dominos. Euclio servos optat, qui habeant pedes cervinos, aures asininas, dextram sine pice, & os clausum & possint devorare *Nihil* Dio-

nyfius Siciliae Tyrannus, cum Jovi Olympio aureum annulum detraxisset, laneum jubebat imponi. Nam, aiebat, aestate grave est aureum, hyeme frigidum, utrique verò tempori aptum est aut laneum aut *Nihil*. Xerxes cum ingenti exercitu suo à Pythio Lydo magifico convivio exceptus est. Et cum bonus ille Lydus pro filio natu minimo vacationem militiae peteret, Xerxes filium dissectum suspendit, patremque in medio transire coegit. Sic compendiosam artem docuit, quomodo ingrati homines excogitatâ offensionis specie, pro beneficiis reddere possint *Nihil*. Carolus V. admonitus aliquando in castris, ut leges Germanis militibus de vitandâ ebrietate ferret, respondit, id perinde fore ac si Hispanis imperaret, ut furarentur *Nihil*. Fridericus Saxoniae Elector in conventu Coloniae habito post coronationem Caroli V. ad se accersivit Erasmus Roterodamum.

mum dicens: quid tandem peccavit miser Monachus meus Lutherus? Video enim omnes illi malè velle. Resp. Duo maxima peccata commisit. Abstulit Papæ coronam & Monachis ventrem. Nunc igitur in multis locis habebunt *Nihil*. Nuper navis quædam Diabolo onusta, in mari Oceanico occurrit Mercatoribus quibusdam. Mercatores inassueto hospitis aspectu perterriti, dixerunt: Quò properas? Diabolus respondit, tendo in Italiam. Mundum universum transivi veluti leo rugiens. Interfui furibus, latronibus, aliisque hominibus nequam. Tandem quidam pœnitentiam agentes dixerunt; Diabolus me seduxit. Dici non potest, quàm infinito & effrænato odio tum persecuti sint miserum me Diabolum. Ibo igitur ad alios qui præcisâ omni conversionis spe corrumpere & corrumpi seculum vocant aut pertinaciter asserunt: nullum mortalium ulli sceleri operam

O 6 . dare,

dare, nisi qui illi perpetrando ab adigen-
 tibus astris damnatus sit. Si seculi præce-
 pto aut inevitabili naturæ decreto pec-
 candi arbitrium imputant, mihi certè
 imputabunt *Nihil*. Papa Clericos suos
 egregiè vexat, Ipse n. tot uxores habet,
 quot vult & miseris his concedit *Nihil*.
 Vida ludum Scacchiæ eleganti carmine
 descripsit. Putatur autem ludus ille in-
 ventus in obsidione Trojanâ, ne mili-
 tes Græci sentirent se facere *Nihil*. De-
 monax rogatus, an Philosophus etiam
 placentis vesceretur? Quid, inquit, num
 putas apes stultis tantum facere mel &
 cæteris *Nihil*? Hortensius instructissi-
 mam Bibliothecam sibi comparans, si-
 milis videtur gibbofo, qui molè, quam
 in dorso portat, aspicit nunquam. Nam
 & hic in omnibus libris illis legit *Nihil*.
 In Vatiniî consulatu Romæ magnum
 fuit ostentum. Nam eo consule neq;
 bruma, neque ver, neque æstas, neque
 autumnus fuit. Quæritis, quid Vati-
 niî

O R A T I O.

13

nus in toto consulatu suo pro emendis
cerasis dederit? *Nihil*. Audacem fortu-
na iuvat, cibus edacem. Si vis esse *nihil*,
nihil ede, *nihil* aude. Dives in testa-
mento amicis suis legat omnia bona
sua, quæ si hinc auferre posset, daret
Nihil. Pontius Galatææ nihil dat. Di-
cit se omnia daturum post mortem.
Cur ergo non moreris, inquit Galatæa.
Bis dat, qui citò dat. Ast qui diu deli-
berat, num dare velit, dat *Nihil*. Qui ad
conjugia se accingunt, interdum modi-
câ dote vendunt libertatem; interdum
vetulas ducunt, ut citiùs discant tussire;
Interdum Zelotypi fiunt metuuntque
ne Jupiter iterum fiat olor; interdum
agros & jugera crepant, quæ oculatissi-
ma natura nunquam vidit. Vultis hæc
omnia vitare? *Nihil* amate. Phyllis to-
tâ die clamat, conjugio gravius esse
Nihil, ast tota nocte sententiam hanc
refutans, pleno ore fatetur conjugio
suavius esse *Nihil*. Ut conjugium tuum
fit

sit felix & sine lite perennet, uxor tu
 omnia impetret & imperet *Nihil*. Mi-
 ror, quod sæpè ob furtivam conjugis
 nequitiam, vir bonus vocetur cornu-
 tus. Profectò quæ non fecimus ipsi,
 vix ea nostra puto. Cur igitur à petu-
 lantissimo populo digitis monstratur
 omniumque ludibriis exponitur, qui &
 populo & conjugi suæ fecit *Nihil*? Cer-
 vus cornua mutat singulis annis. Ast
 Gellia maritus quotidie. Quæritis, quid
 hoc viro sit patientius? *Nihil*. Theo-
 logis confitenda sunt peccata, Jctis re-
 censenda integra causa, Medicis descri-
 bendus est morbus. Si animas, si for-
 tunas, si corpora vestra tueri vultis, his
 tribus dissimulate *Nihil*. Corydon
 sæpè, quæ tacenda sunt, dicit amico,
 quem deinde per omnia sacra & pro-
 fana orat, ut hæc quæ audiverit æterno
 silentio premat. Visne ô Corydon
 alios filere? Sile ipse, & dic *Nihil*. Arde-
 lio tota die vagatur per urbem, semper
 quæ-

quærens quid novi ? quid novi ? Dum omnibus omnia simplici animo credit, facit ut sibi credatur *Nihil*. Politicus omnia prudenter desperat, & omnia fortiter sperat, & omnia diligenter cavet, & sic tandem metuit *Nihil*. Si sapitis, omnia cautè & citò facite, sed temerè aut timidè, subitò aut serò *Nihil*. Quæritis, quid sine auxilio Optimi Maximi Dei facere possitis ? *Nihil*. Inter Christianos, quosdam vita damnabit, quosdam doctrina. Sunt non pauci qui religionem suam defenderent usque ad ignem **EXCLUSIVE**. Mirum, quòd pura religio pietatem quidem suadeat, sed plerunque obtineat *Nihil*. Sæpè videbis homines, qui tota vitâ læti, bibuli, tumultuantes. Ast, quando infelicioior hora incidit, ad libellos precatórios properant, & deterfo priùs pulvere torvos vultus figurant ad devotiònem & multum suspirantes preculas quasdã quærunto infortunio suo convenien-

nientes. Deinde paginas precationum illarum numerant, & si nimis prolixæ sunt, aut compendiosiores quærunt, aut libellos iterum claudunt. Hi quia destituuntur harmoniâ pectoris & oris digni evadunt, ut à Deo accipiant *Nihil*. Si toties effoderentur oculi, quoties scandalum caperent & peccarent, universum genus humanum propediem videret *Nihil*. In extremo die divites quidam dicent se aurum, metallum illud maledictum, illud malorum omnium irritamentum abjecisse ad pedes citharædi & chorauli. Ast pauperibus, Christi amicis, clamabunt se religiosâ manu dedisse *Nihil*. Prætores aliique cives & rustici divites, Magnatibus mittere solent gallos, capos, anseres, turdos & alia. Pauperibus verò *nihil* dant. O infani! Si mittere vultis munera cuique personæ convenientia, mittite cibos pauperibus & patronis vestris aut famem aut *Nihil*. Stercus, excrementum

O R A T I O

17

tum quidem vile est, sed tamen non inutile. Nam sine eo, Medici & Agricola possident *Nihil*. Icti, rem litigiosam trahere amant, tanquam nunquam finiendam, & cum causâ exciderunt, cliens verò rebus suis, mercedem nihilominus postulant, saltem quod erubuerint. Cliens si sapit, testandæ gratitudinis causâ ipsis dat *Nihil*. Politici, qui ex Italiâ & Galliâ reduces à patrum nostrorum moribus recedunt, & omnes pulices tussire audiunt, semperq; nova instituta crepant, non quia bona, sed quia nova; ii, inquam, interdum imitari videntur Orbilius, qui Grammaticam reformaturus noluit discipulos suos dicere. SUM, ES, EST, sed SUM, SUS, SUT. Cui vir quidam fide & moribus antiquis præditus in aurem dixit: SUM, SUS, SUT, thut fein gut / SUM, ES, EST, laß bleiben wie es ist geweest. At hi ipsi politici, si omnia improbant, *Nihil* venerantur. Multi Pompejani sunt, si vin-

si vincit Pompejus. Si Cæsar vincit, ex
 tempore Cæsariani fiunt. Quæritis,
 quid ab his sperare debeant boni Prin-
 cipes? *Nihil.* Templum Ephesiæ Dia-
 næ tutos reddebat obæratos à credito-
 ribus. Quæritis, quid hac in re asylum
 tutius præbeat? præter parsimoniam
Nihil. Mercator, si rem fidemque per-
 didit, cantillat vacuus coram latrone
 viator, quia videt sibi posthæc restare
Nihil. Veteres credebant nummos
 sine chirographo, sine cera. Nunc sine
 utroque *Nihil.* Dindymo in utrâque
 fortunâ fidus fui, ille mihi perfidus esse
 incipit. Si causam quæro, respondet:
P R O X I M U S E G O M I H I ipsi. Sis ergo,
 inquam, proximus tibi, non mihi. Ich
 mag so kein Schelmen zum Nachbarn
 haben. Aut fidum amicum & vicinum
 cupio aut *Nihil.* In nundinis Franco-
 furtensibus necessariò implendus est
 Catalogus librorum. Quæritis, quid
 plerique hodie scribant vel exscribant,
 quod

quod non scriptum prius? *Nihil*. Cur tot asini sacra Isis ferunt? Quia in scholâ Socratis didicerunt *Nihil*. Socrates sapientiâ à culo ad gurgulionem impletus dixit, se hoc unum scire, quòd sciret *Nihil*. In gente literariâ multi sciunt *Nihil*, & nesciunt se scire *Nihil*. Malum & *Nihil* & non ens, synonyma esse dicunt Metaphysici. Ergò si literati copiosè sed malè scribunt, scribunt copiosum *Nihil*. Plerunque magna volumina autoribus suis vehementer placent. Alii in iis laudant *Nihil*. Forsan risu me dignum diceretis, si surdo dicerem: AUDI, cœco: ECCE, claudo: VENI. At ego tamen vidi, qui Doctores & Magistri creati, jussi que docere varias artes & facultates, & ad gradus hos præter velle attulerunt *Nihil*. Miræ sunt rerum humanarum vicissitudines. Fortuna sævo læta negotio, ludum insolentem ludere pertinax, transmutat incertos honores, nunc mihi nunc aliis benigna.

benigna. Quæritis, quid in eodem
semper statu maneat? *Nihil*. Nulla est
commoditas, quæ non sua fert incom-
moda secum. Ægyptus Nilum habet
coloni vice fungentem. Sed idem Ni-
lus habet Crocodilum quadrupes ma-
lum, terrâ pariter & flumine infestum.
Cyrenaica rosas fert odoratissimas at-
que unguentum pulcherrimum; sed ea-
dem quoque generat Basiliscum fruti-
ces hominesque necantem. Arabia ab
odoribus quos spirat & in totum spar-
git orbem, felicitis cognomentum ad-
epta est, sed eadem noxiis serpentibus
colore mentientibus terram & pesti-
lentibus morbis ex gravitate aëris con-
tractis, ita impetitur, ut infelicitis cogno-
men non malè gerere possit. China di-
citur fertilissima & totius Orientis hor-
reum. Populus Chinensis (sive, ut ma-
vult Scaliger, Sinensis) tantâ est ingenii
felicitate, ut vulgò dicatur, Chineses
habere duos oculos, Europæos unum,
cate-

cæteros populos nullum. Ast quot pericula regnum illud non rarò circumstant? Interdum enim ignis cælitùs immissus totos pagos, urbes, provincias depascit. Sæpe diluvia & inundationes, obvia quæque prosternunt, sæpe terra horrendo cum fragore intremiscens, diductis faucibus pecora & se ipsam devorat. Quæritis, quid sit ab omni parte beatum? *Nihil*. Pueri sæpe preciosissimis Xenis, auro atque argento præferunt placentas vel alia gustui grata. At *Nihil* melle dulcius. *Nihil* tam boni saporis est, ut non indigeat vel sale vel condimento alio. Sæpe videbis ægrotum respuere turdos atque lepores, quibus primam in mensis gloriam tribuebant veteres. Interrogatus verò quid ergo desideret? postulat *Nihil*. Nescio quo consilio quasi à natura pueris infatus sit amor *Nihili*. Nam si malè sibi conscii sunt, si virgas timent, præceptoribus suis anxie se excusant, dicendo:

Parce

Parec præceptor, parce. Ego enim feci
Nihil. Pluente Jove tardius lambulat
 vafer Menalcas, ut crescat lactis copia
 ex imbre, tandem miles venit, & lac
 devorans redhostimenti loco reponit
Nihil. Ignavus clamat, optimam esse
 rem labore non partam sed relictam.
 Proinde mortuâ novercâ lugubri pallio
 tegit gaudium suum, tandemque ad hæ-
 reditatem dividendam avidâ spe acce-
 dens, invenit *Nihil.* Chymici omnia
 bona sua dilapidant propter lapidem,
 & totum cum nihilo multiplicantes
 post laboriosissima & ingeniosissima
 mendacia producunt, *Nihil.* Fata re-
 gunt fatuos, sapiens dominabitur astris.
 Astrologi aliarum rerum prædictiones
 profitentur, suas ignorant. Quæritis,
 quid iisdem in tot Calendariis mentien-
 tibus credam? *Nihil.* Nostri Philoso-
 phiæ Studiosi, quanquam sciunt cru-
 menas non admodum plenas esse, Syl-
 logismos tamen in Darapti & Felapton
 faciunt,

faciunt, quibus probant in universa natura vacuum esse *Nihil*. Apud Batavos, illos Neptuni filios, novi philologum, qui viginti annorum spacio, orbi terrarum rem præstitit utilissimam, dum non sine ingenti labore observavit, in toto Homero unum tantum esse versum, in quo omnes partes Orationis simul contineantur. Philologus ille fastorum hebdomadalium lectione pascitur atque pinguescit sicut aëre chameleon, & esurire mavult aut ad secundam prandere, quàm nescire mendacia. Quæritis, quid à Batavis pro tanto labore accipiat? *Nihil*. Tullius clamat inepti Oratoris brevitatem longius & molestius videri *Nihil*. At ego dico, Tullii longissimis Orationibus brevius & suavius esse *Nihil*. Hactenus noctem unam atque alteram combussi in perlustrandis Antiquitatis monumentis. Non semel profundis meditationibus immerfus cogitavi, quomodo vobis
con-

— consulere debebam, ut tandem discatis grandia verba loqui, qualia de Sabinarum raptu, de Polyxenæ tumulo, aut jam jamque morituro Catone declamare solent Oratores tragici. Sæpe quoque Ciceronianum Peripateticumque sermonem Lucianico miscens, deducere vos volui ad priscam Philosophiam, non spinosam illam & atrocem, sed suavem, plenam risus & aspersam dulcore amœnitatis. Suadeo illis ut ex præscripto Martialis lactucis utantur & mollibus malvis, qui moleste ferunt, si non statim ex juvene senex fio, sed interdum Poëtas imitor, qui sub ridiculis fabularum involucris res serias tractant. Nec amo perpetuam gravitatem, nec jocos perpetuos. Ast heri tabulas meas Oeconomicas anxie perlegi omnesque cistas meas excussi, ut viderem, quid ineptiis meis promeruerim. Quæritis, quid invenerim? *Nihil.* Qui & de hujus & de futuræ vitæ felicitate finali-

finaliter desperant, quos nec Theologorum nec Medicorum solatia erigere possunt, qui in hac vita & improbi & stulti sunt, eos in vita futurâ juvabit *Nihil*. Dives sine done & preciosis gemmis ornatus sepelitur, qui ex utero matris attulit. *Nihil*. Parasito in universa urbe non videtur esse vinum generosius, quàm pro quo datur *Nihil*. In Schola Grammaticorum, promittere & fallere verba esse dicuntur, *Nihil* verò nomen. Quam mirabiles vero Grammatici sunt, filii hujus seculi? Nam dum verba dant, *Nihil* dant. Cur avarus ex hæres cœli est? Quia eum expensi pœnitet, & præterea *Nihili*. Ambitiosi quidam, postquam nobilitatis insignia Noachi diluvio amissa, in Hyrcaniæ aut Armeniæ montibus repererunt, videri volunt divites, cum domi esuritione arescant, ut dentes eorum vel silicem comesse queant, tandem post varios casus moriuntur & hæ-

P redibus

redibus suis relinquunt *Nihil*. Si ad mare Balthicum in Gymnasia quædam veneris, occurret tibi senex philosophaster, cujus caput syllogismis ita impletum, ut credam nec jovis cerebrum æquè gravidum fuisse cum Palpadem parturiens Vulcani securim imploraret. Hunc si salutaveris dicens: Multum, plus, plurimum salvus fortunatusque sis Ornatissime Doctissime simulque Humanissime Domine Magister. Tum protinus omnes locos topicos mente percurret, ut argumentis pro & contra collectis videat, an etiam ex utilitate Reip. literariæ sit, tibi respondere? Tandem barbam semel atque iterum demulcens, post violentissimam tussim dicet: Ago vobis gratias, Litteratiss. Domine Johannes. Si intercedente ejus vel ancilla vel uxore favori ejus te insinuaveris, Scholasticam suam sapientiam pro PECUNIA tibi explicabit, non secus ac circulatores in
 nun-

nundinis Francofurtensibus, qui urfas saltantes nulli ostendunt nisi numeranti pecuniam. Postquam vero sæpè dixit, ita statuit Beurhusius, ita sentit Heizo Buscherus, & hæc est opinio Keckermanni, Tandem de suo addet *Nihil*. Ziphusi, sapientibus videris esse stultus, stultis videris esse sapiens, quid ipse Tibi? Multa, inquis, Scholasticorum volumina perlegi. Sed ò optime Ziphusi, quemadmodum æger stomachus multa degustat, & concoquit nihil, sic & tu multa legisti & sapis *Nihil*. Omnis honos, onus. Onera autem sæpe asinis imponuntur non equis. Sed, non uni fortuna in ignota tellure floruit, qui in patriâ fuit *Nihil*. Orbilium dicunt esse præditum ingenio igneo. Quæritis, quo argumento id credam? Quia igne nascitur *Nihil*. Invidi sæpe invidiam torquent non ad causas sed ad personas. Iidem affectus, pro temporum & personarum sorte,



nunc virtutes sunt, nunc vitia. Vultis
 adversus hos invidiæ aculeos tuti esse?
Nihil discite, *Nihil* possidete. Hodie
 in conviviis vestris multi bibent pro fa-
 nitate Regis, qui cras sentient acerri-
 mum capitis dolorem. Vultis hoc ma-
 lum vitare? *Nihil* bibite. Eodem mo-
 do quo hodierno festo sapiens sustinet
 personam stulti, stultus personam vel
 Consilarii vel Regis, ita ferè distri-
 buuntur dignitates in universo mundo.
 Multis vel per Genitivum vel per Da-
 tivum casum, vel per alium fortunæ lu-
 sum assignantur officia, ut vivere pos-
 sint sicuti Canonici in Papatu, & Rei-
 publicæ prodesse *Nihil*. Servus qui-
 dam industrius, aliquando herum suum
 allocutus est ita: Domine, vacat of-
 ficiū mihi idoneum. Hoc si abs te
 peto, sordeo. Si taceo lateo. Quæso
 igitur, consulas mihi, quâ arte è pulve-
 re & luto emergere, & officium illud
 occupare possim? Herus breviter de
 genere

genere officii quærens, respondebat: Sis bono animo, serve fideli. Mereris majora. Præficiam te ampliori honorum culmini. Servus miserrimâ spei incertæ dulcedine diu infestatus, tandem accipiebat *Nihil*. Laude digna censetur politicorum illorum prudentia, qui semper ad excitanda bona ingenia excogitant præmia, quæ quidem honorifica accipientibus, sed ærario publico nocent *Nihil*. Ubi nullum virtutis præmium, ibi nullus virtutis stimulus; ubi nullus virtutis stimulus, ibi nullum pro virtute certamen, ubi nullum pro virtute certamen ibi virtus ipsa tandem abit in *Nihil*. Quæritis, quid factu sit difficile & sine spe præmii fiat facile *Nihil*. Thaidi, ut bona sit, præter velle deest *Nihil*. Nano ut magnus sit, præter posse deest *Nihil*. Natura nobis linguam unam dedit, manus duas, ut pauca promittamus & multa præstemus. Sed homines quidam pu-

tant se manum unam habere & linguas
 duas, hinc multa pollicentur & præ-
 stant *Nihil*. Promissis dives quilibet
 esse potest. Ast postquam mihi multa
 à multis promissa, possideo *Nihil*. Læ-
 dimus vivos innocentes, eisdemque
 laudamus mortuos. Proinde vita ni-
 grius & morte candidius esse puto *Ni-
 hil*. Ne jussu Pontificis cum Doctis-
 simo Jordano Bruno, Nolano Italo,
 flammis addicar, statuo cœlum moveri
 & terram stare. Hinc fœminas quas-
 dam, Fœminas verò? Imò etiam ma-
 gnos viros cœlestia ingenia habere su-
 spicor. Nam quia singulis momentis
 moveri & mutari possunt & inconstan-
 tissimi sunt; procul dubio terrenum ha-
 bebunt *Nihil*. Qualis in cœlo erit ami-
 citia, si in terrâ casto amore dulcius est.
Nihil. Asine, dum de moribus seculi
 scribo, me flocci facis, nauci atque ter-
 uncî. Quæris, quanti te faciam? *Nihili*.
 Nam quod in te admirer, quod in te
 amem

amem laudemque, video *Nihil*. Vir quidam ingeniosissimus, qui jam in illustrissimâ quadam aulâ chori Musici præfectus est, mihi aliquando recensuit, se in pueritiâ suâ ex obscuris præceptis Grammaticæ non potuisse discernere discrimen inter nomen & verbum. Proinde Ludimagistrum hanc tandem tradidisse observationem: Cuicumque vocabulo apponi possunt particulae. *Ich/Du/Er*/hoc verbum est, non nomen. Tandem discipulum interrogatum: Stultus, estne verbum vel nomen? respondisse, est verbum. Cur? quia dicere possum. *Ich Narr/Du Narr/er Narr*. Ut ut contradicat universa Grammaticorum Synodus, ego tamen pronuncio responsionem hanc esse verissimam. Narravêre patres & nos narravimus omnes. Et qui hac in re mihi assentiri nolunt, cæteros stultitiâ superant. Quæritis autem, quid singulari hoc privilegio gaudeat, ut semper &

ubique sapiat? *Nihil.* In Epistolis ob-
 scurorum virorum quidam exclamat:
In mundo mirabiliter vadit. Et quam
 vellem hinc diffundere vela Orationis!
 Sed hinc de re Plato suadet dicere *Nihil.*
 Nostis me hominem esse boni pecto-
 ris & linguae liberae, sed ea res parum
 mihi profuit. Proinde si in mundinas
 Francofurtenses rediero, emam mihi
 psittacum. Ab hoc animalculo discam,
 aut aliorum sermones imitari, aut di-
 cere *Nihil.* Imò hactenus à me didici-
 stis *Nihil.* Si creditis vos jam dum sci-
 visse nihil, in posterum Deo clementer
 adjuvante discemus *aliquid.* Quod ut
 feliciter fiat & auspiciò, tuam ante fa-
 ciem supplex procumbo, ò magnum
 caeli Numen, tuamque bonitatem &
 misericordiam in vota precesque meas
 cito. Da mihi ò Numen, quod jubes,
 & jube deinde quodcunque vis. Tu
 aperire potes os mutuum & infanti-
 les linguas facere disertas. Proinde
 jam

jam dehinc nobis succurre.
Nam Tua res agitur. Diffila nu-
bes, quæ mentes nostras obscu-
rant, easdemque illustra gratio-
so lumine tuo, ut concipiant op-
tima, ab inutilibus fecernant uti-
lia, à super vacuis necessaria, à
falsis vera. Da ut pietatem sem-
per colamus sine superstitione,
omnemque virtutem exercea-
mus sine ostentatione. Sine
ostentatione dico, communi
literatorum vitio. Nullis occu-
pationibus prophanis sic disti-
neamur, ut non aliquot horas
quotidiè seponamus percipien-
do vero & precieissimo studio-
rum fructui, qui consistit in con-
templatione & cognitione Tui.

P 5

Sem-

Semper nos sollicitet vita æterna:
& utilitas publica, non avaritia:
aut opum aut famæ laudisque po-
steræ. Semper cogitemus, fore
ut aliquando Te cognitore di-
spiciatur, non quid legerimus
sed quid fecerimus. Omnes lu-
cubrationes, omnes meditatio-
nes nostræ nos ducant ad pieta-
tem, cui ut Dominæ Comites:
semper eant bonæ artes, ut pe-
dissequæ. Protege Illustrissimum:
patriæ nostræ patrem, cuius lau-
des, mortales omnes avidissimis,
auribus excipiunt, cuius HEROI-
CA facinora & præsens ætas
& infinita posteritas non sine
ingenti veneratione numerabit.
Protege Illustrissimam puerpe-
ram,

ram, optimam patriæ nostræ matrem, cujus inter nepotum cuneos exultantis imaginem sæpè pro Cybele. bonus posteritatis error accipiet. Protege universam Illustrissimæ domus Hassiacæ progeniem. & fac, ut multiplicatæ miserationes tuæ pergant fidem facere, te tibi hujus provinciæ curam peculiarem seposuisse. Inprimis potentissimâ dextrâ tuâ tuere novam prolem, quâ nuper & Principem & subditos exhilarasti. Inde animo ejus metum tui, membris dà robor & decus & pulchritudinem, vultui gratiam, sermone elegantiam & faciem omninò talem qualem Illustrissimi parentes optant, nos vo-

tis & expectatione concipimus,
qualem denique fas est esse eam,
cujus ortus ad te autorem refer-
tur. Denique Serva tibi bono-
que publico Patres atque cives
Academiae hujus, & fac ut ex hoc
fruticeto Ecclesiae tuae ex hoc
Museo Germaniae, magna co-
pia produci possint, non Biberii,
non Capitones, non Rabirii, sed
egregii viri, illis muneribus ido-
nei quibus eos destinasti. Quae
facta sunt tege, quae futura sunt
rege. Fac ut gigantea audacia
diffringatur, vita Epicurea cor-
rigatur, Cyclopica immanitas
compescatur, & post haec, etiam
bonis literis inimici, pleno ore
pronuncient, quod Marpurgum
sit

fit officina pietatis, magistra humanitatis, fons honestatis, scaturigo utilitatis, seminarium morum & disciplinæ, emporium omnium bonarum literarum & cornu copiarum omnimodæ felicitatis. Salus Academiæ (quam provinciam hujus paladium esse, illi vident) unicuique suprema lex sit. Hanc pro se quisque quantum niti potest, promoveat consilio, re, votis. Et hanc nostræ conditioni tam convenientem, curam nullo neque tempore neque loco, nulla occasione à nobis desiderari patiamur.

Sic vivat Princeps Illustrissimus, vivant Patres
Aca-

Academici, vivat & flo-
reat universa Studiofo-
rum corona, cui me quan-
tus quantus sum L. M. Q.
dedico.



AD LECTOREM.

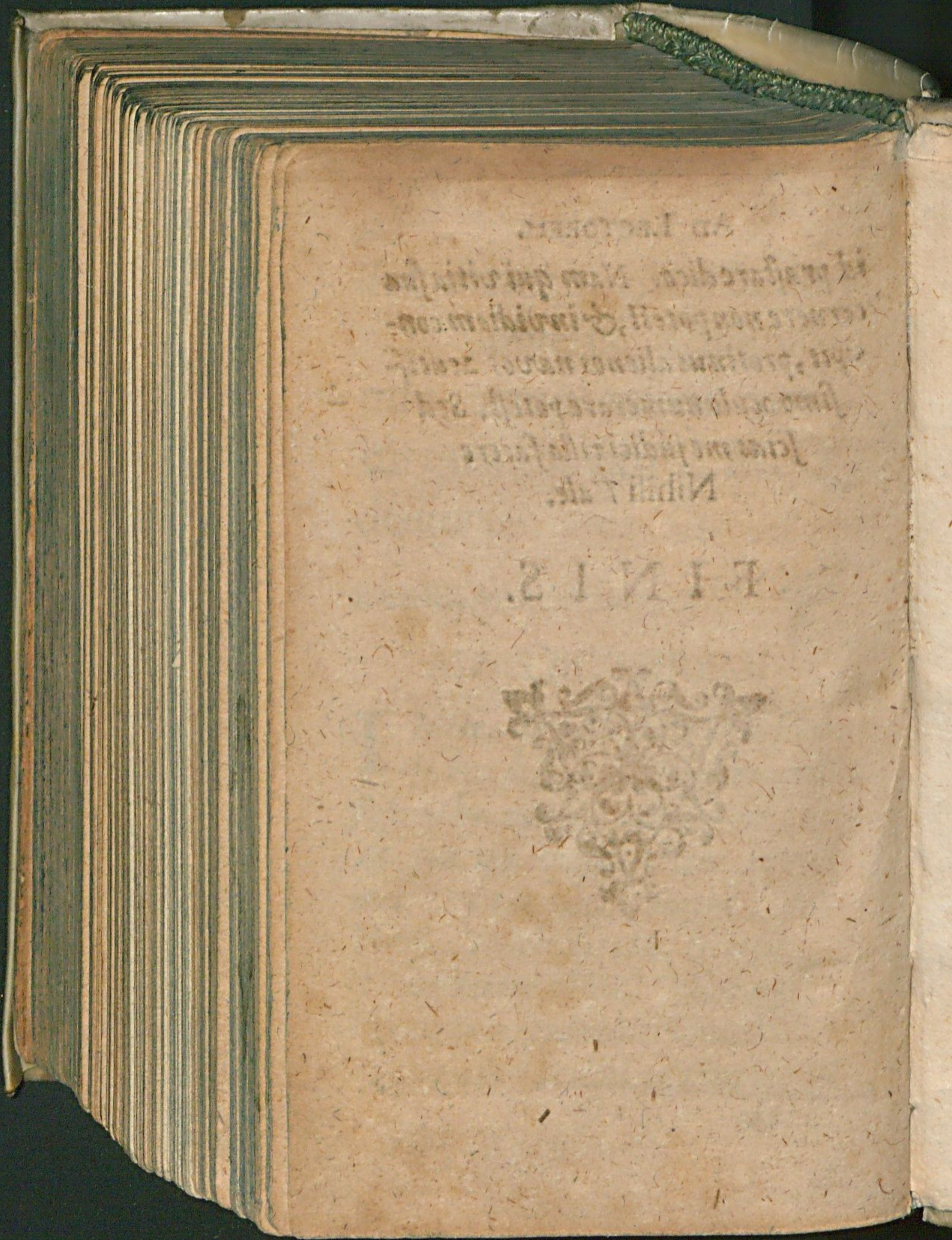
Lector. Si methodum in discursu hoc desideras, scias me confusione hac non sine causâ usum esse. At quæ illa causâ? dicent invidi mei. Ut eas asini ignorent, dico Nihil. Nolo in tota hac Oratione Te desiderare Nihil. Raptim eam effudi cum agere volui Nihil. Nihil ajunt mederi oculis, ego invidiam id præ-

AD LECTOREM.

*id prestare dico. Nam qui vitia sua
cernere non potest, & invidiam con-
cipit, protinus alienos n̄ vos acutis-
simo oculo numerare potest. Sed
scias me iudicia illa facere
Nihili Vale.*

FINIS.

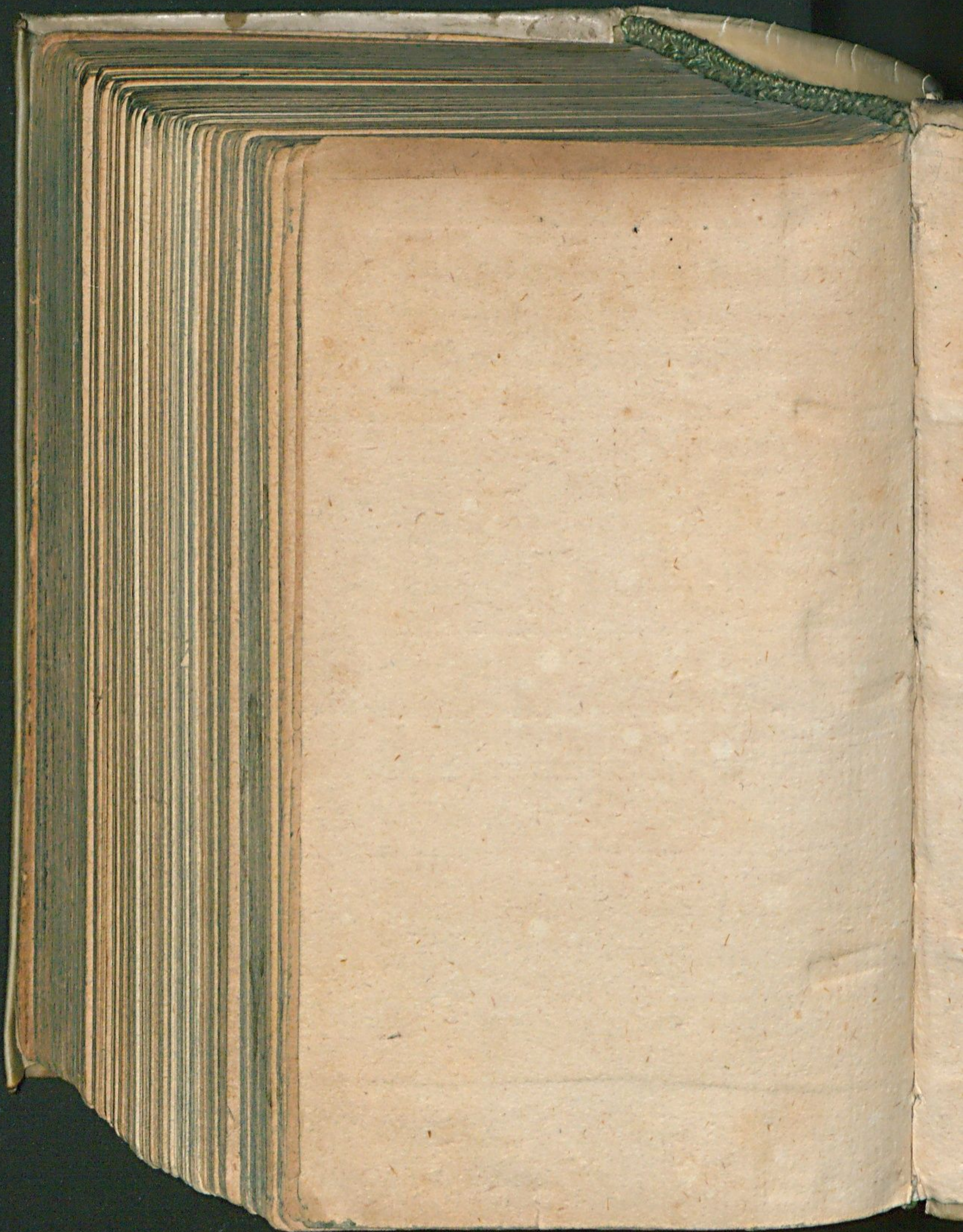


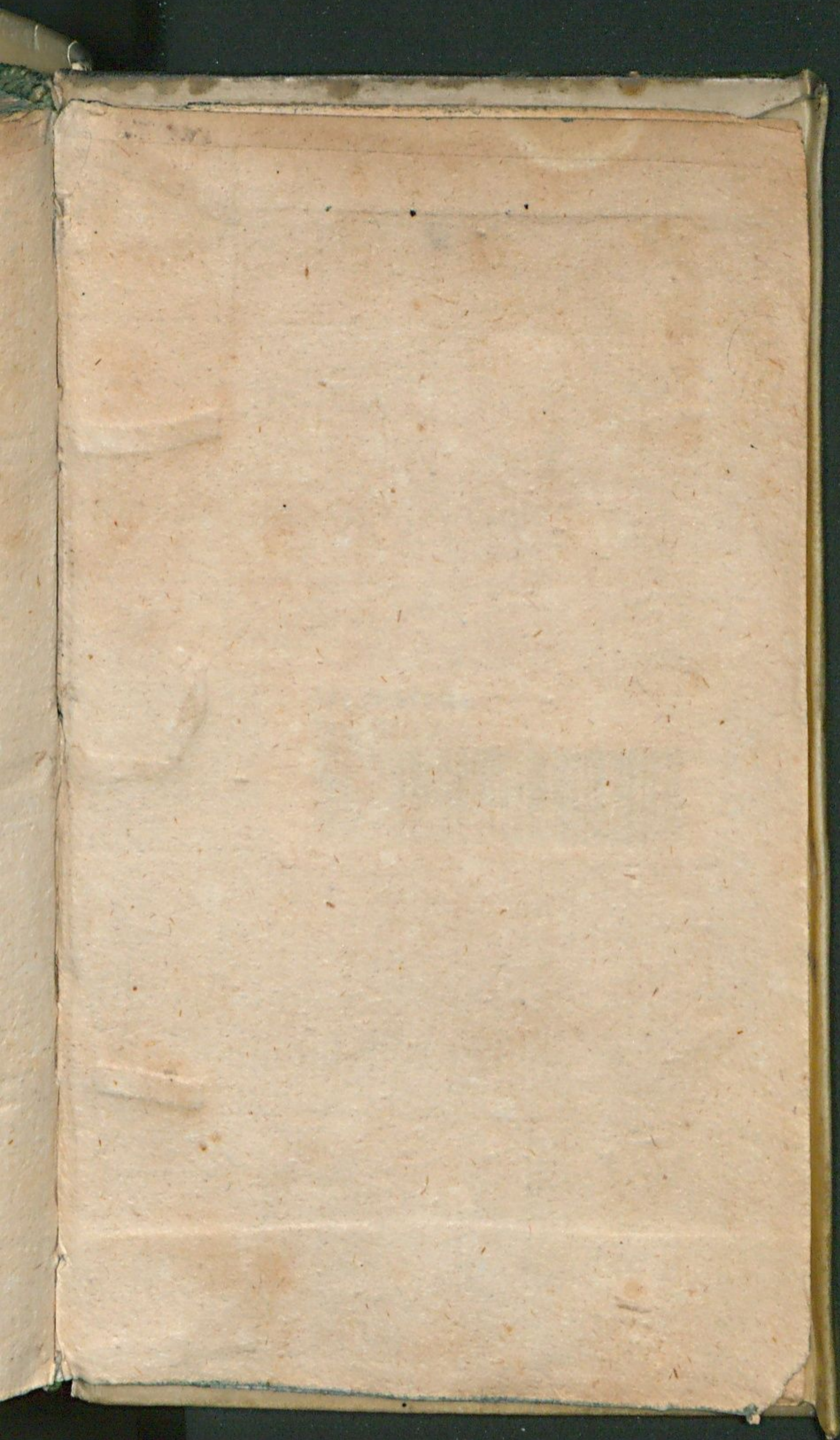


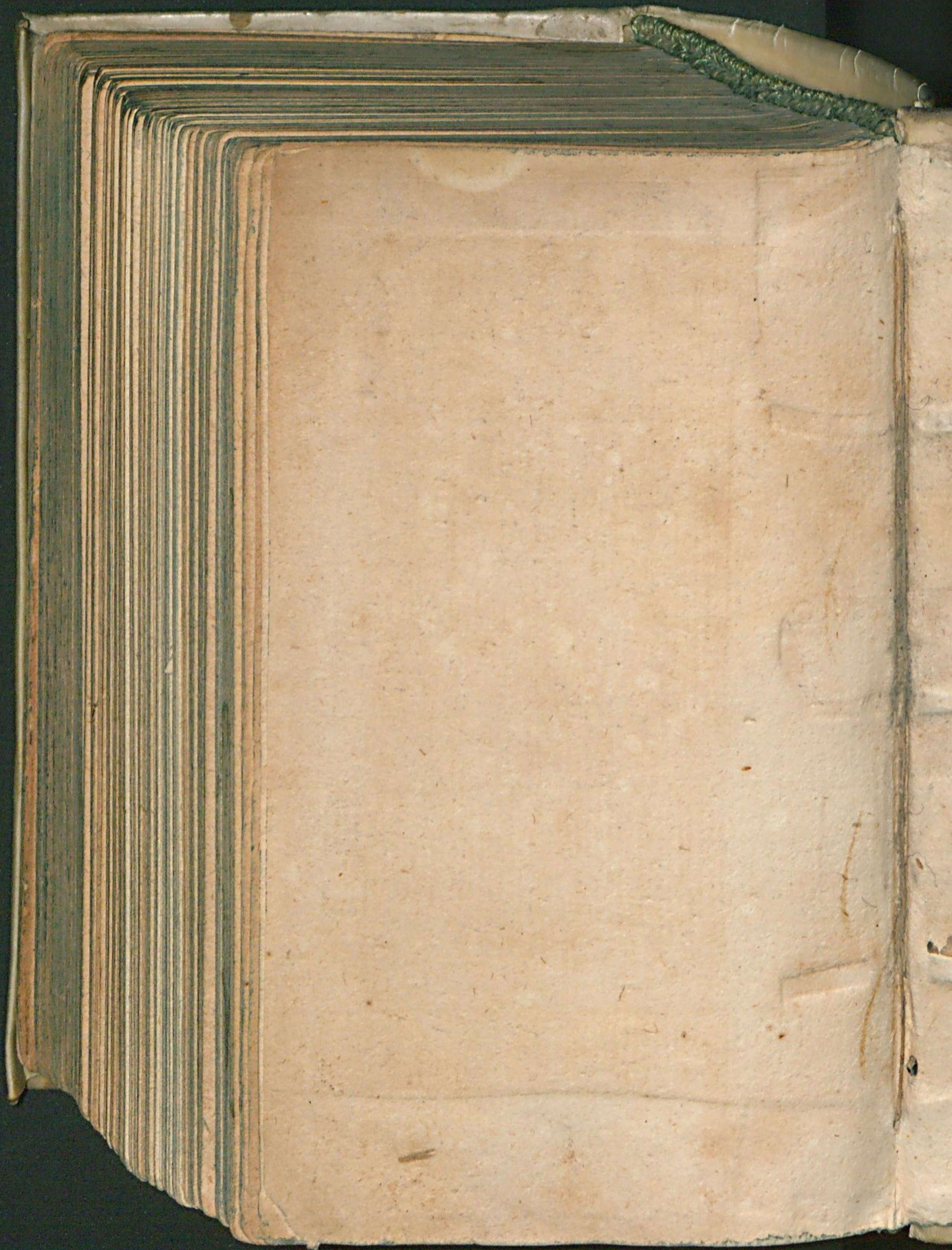
Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

FINIS







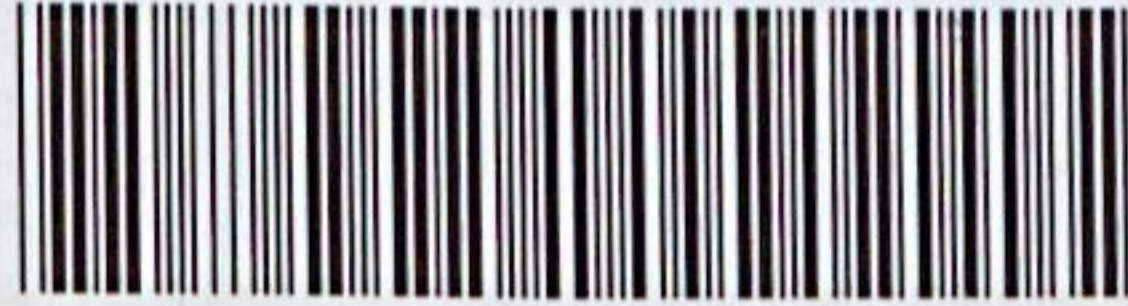


67 ¹¹/₁₉

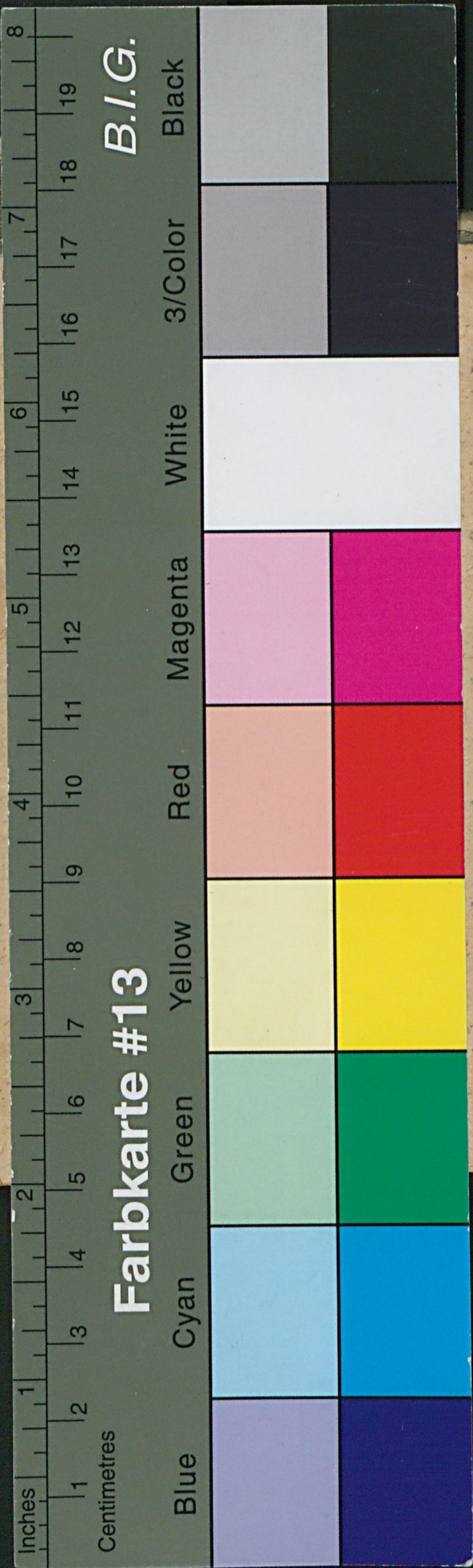
ULB Halle

3

003 620 255

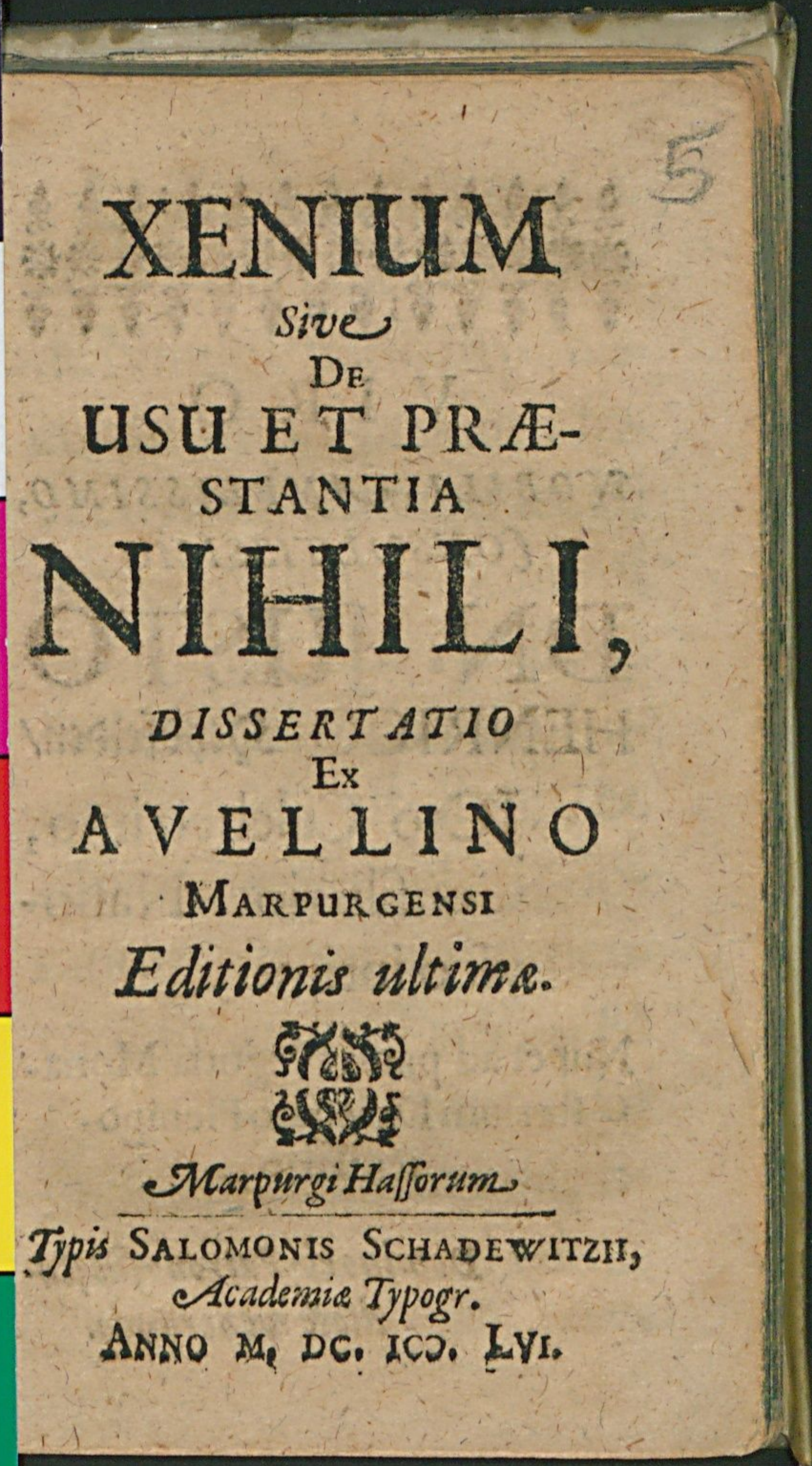







B.I.G.

Farbkarte #13



5

XENIUM
Sive
 DE
 USU ET PRÆ-
 STANTIA
 NIHILI,
 DISSERTATIO
 Ex
 AVELLINO
 MARPURGENSI
Editionis ultima.

Marpurgi Hassorum
 Typis SALOMONIS SCHADEWITZII,
 Academiae Typogr.
 ANNO M, DC, LXX, LVI.

